

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

skutkiem wstecznym nowe wytyczne z 2006 r. dotyczące metody ustalania grzywien⁽²⁾ do okoliczności faktycznych, które miały w pełni miejsce przed ich wejściem w życie;

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2008) 6815 wersja ostateczna dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/39.125 – Szkło samochodowe) oraz uzasadnienia leżącego u podstaw sentencji, w części w jakiej decyzja została skierowana do Compagnie de Saint-Gobain, jak też wyciągnięcie wszelkich wynikających stąd konsekwencji w stosunku do wysokości grzywiny;

— ewentualnie – niezależnie od tego, czy Compagnie de Saint-Gobain może czy też nie być adresatem decyzji – obniżenie wysokości grzywiny nałożonej na spółki należące do grupy Saint-Gobain;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2008) 6815 wersja ostateczna z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie COMP/39.125 – Szkło samochodowe, w której Komisja stwierdziła, że określone przedsiębiorstwa naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, rozdzielając między siebie umowy w sprawie dostawy szyb samochodowych i koordynując prowadzoną przez nie politykę cen i strategie zaopatrzenia na europejskim rynku szkła samochodowego.

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty oparte na:

— naruszeniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ i zasady indywidualnego charakteru kar, gdyż zaskarżona decyzja została skierowana do Compagnie de Saint-Gobain jako spółki dominującej wobec spółki Saint-Gobain Glass France S.A., mimo to że nie uczestniczyła ona osobiście i bezpośrednio w naruszeniu;

— braku uzasadnienia, naruszeniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 i zasady indywidualnego charakteru kar, gdyż Komisja nie wykazała, że skonsolidowany łączny obrót grupy Saint-Gobain mógł posłużyć za podstawę do obliczenia sankcji;

— naruszeniu zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i niedziałania prawa wstecz, jako że Komisja zastosowała ze

— naruszeniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 i zasady proporcjonalności, gdyż nie istniały przesłanki powrotu do naruszenia, które mogłyby zostać uwzględnione zgodnie z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2009 r. – Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/09)

(2009/C 102/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i B. Cabouat pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 7820 z dnia 8 grudnia 2008 r., wyłączonej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w zakresie w jakim wyłączają niektóre wydatki poniesione przez Republikę Francuską na rzecz organizacji producentów owoców i warzyw w latach budżetowych 2005 i 2006;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 7820 wersja ostateczna, z dnia 8 grudnia 2008 r., wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (ERG) w zakresie w jakim decyzja ta wyłącza niektóre wydatki poniesione przez Republikę Francuską w latach budżetowych 2005 i 2006.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty oparte na:

- błędnej wykładni i stosowaniu art. 11 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 2200/96⁽¹⁾ w zakresie w jakim wbrew temu co twierdzi Komisja rząd francuski spełnił przesłanki ustanowione w tym przepisie, ponieważ każdy producent dysponuje koniecznymi materiałami oraz zgodnie z celami skuteczności gospodarczej realizowanymi przez to rozporządzenie, przechowywanie przez każdego z producentów koniecznych materiałów może w pewnych okolicznościach być lepiej dostosowane do ich potrzeb do niż korzystanie z jednego centrum sortowania, magazynowania i pakowania, udostępnionego przez organizację producentów;
- błędnej wykładni i stosowaniu art. 11 ust. 2 lit. c) pkt 3 rozporządzenia nr 2200/96 w zakresie w jakim Komisja błędnie uznała, że rząd francuski nie spełnił przesłanek ustanowionych w tym przepisie, który przewiduje, że status organizacji producentów zobowiązuje producentów w nich zrzeszonych do sprzedaży całości ich produkcji za pośrednictwem organizacji producentów podczas gdy przepisy francuskie przewidują aktywną rolę organizacji producentów w sprzedaży produktów i ustalaniu ceny sprzedaży.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2009 r. – Mundipharma przeciwko OHIM – Asociación Farmaceuticos Mundi (FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI)

(Sprawa T-76/09)

(2009/C 102/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mundipharma GmbH (Limburg (Lahn), Niemcy) (przedstawiciel: F. Nielsen, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Asociación Farmaceuticos Mundi (Alfajar (Walencja), Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 grudnia 2008 r. w sprawie R 852/2008-2; i

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Asociación Farmaceuticos Mundi

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „FARMA MUNDI FARMACEUTICOS MUNDI” dla towarów i usług z klas 5, 35 i 39 – zgłoszenie nr 4 841 136

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Mundipharma GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja nr 4 304 622 wspólnotowego znaku towarowego „mundi pharma” dla towarów i usług należących do klas 5 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe odrzucenie sprzeciwu